El fil roig

Fa vuitanta anys, quan tot ja estava perdut, hi havia qui brandava un “No passaran” en un dels ponts de Girona. És el crit de lluita contra el feixisme als anys trenta, eslògan de combat contra l’autoritarisme. El “No passaran” es va sentir en moltes escoles l’1-O, i els dies previs, i els dies que han vingut. El passat ha de ser recordat, és la seva raó de ser, diuen els historiadors. Recordar per no oblidar i per entendre el present. És la gran lliçó d’aquell febrer del 39, l’inici d’un hivern massa llarg, de quaranta anys, que encara porta fred. Aquest vespre, a la concentració de la plaça del Vi, sonaran les sirenes que alertaven dels bombardejos. Avui, i els dies que vindran, cal estirar aquest fil roig que uneix passat i present, per molt que tot estigui perdut.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 04-02-2019, Pàgina 18

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/62-apunt/1547703-el-fil-roig.html